

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Bordei Mihai în numele inculpatului Veverița Dmitri și de avocatul Postu Marin în numele inculpatului Stog Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

***Stog Ion Timofei**, născut la 21.07.1992,
originar și locuitor în s. Hîrtop, r-nul Cimișlia
și
Veverița Dmitrii Piotr, născut la
09.12.1985, originar și locuitor în s. Hîrtop, r-
nul Cimișlia.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.11.2015 - 15.04.2016;

Instanța de apel: 05.05.2016 - 14.06.2016;

Instanța de recurs: 02.08.2016-26.10.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 15 aprilie 2016 au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Stog Ion, în baza art. 352 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- Veverița Dmitri, în baza art. 352 alin. (2) Cod penal la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință s-a dispus încasarea în mod solidar de la Stog Ion și Veverița Dmitrii în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 69 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Stog Ion este învinuit în aceea că, la 18 octombrie 2015, aproximativ ora 23.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Veverița Dmitrii, a.n.1985, locuitor al aceluiași sat, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizînd caracterul acțiunilor sale ilicite, aflîndu-se în cîmp în preajma s. Hîrtop, r-nul Cimișlia, sub pretextul că Fiodorov Alexandru, a.n.1988, locuitor al aceluiași sat i-ar fi sustras lui Veverița

Dmitrii un telefon mobil și după ce ultimul i-a aplicat lui Fiodorov Alexandru o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care ultimul a căzut jos, împreună cu Veverița Dmitrii i-au sustras în mod deschis din buzunarul din spate a pantalonilor bani în sumă de 480 lei, după ce, în timp ce, Veverița Dmitrii i-a aplicat lui Fiodorov Alexandru lovituri cu picioarele în regiunea spatelui, el cu un șiret ce l-a scos de la puloverul lui Fiodorov Alexandru, l-a strâns pe ultimul de gât și amenințându-l cu aplicarea violenței i-au mai cerut să le dea bani, pentru ce Fiodorov Alexandru fiindu-i frică să nu fie agresat în continuare, a propus să se deplaseze la domiciliul său și în drum spre casa ultimului, lângă o fântână amplasată la circa 50 metri de la intrarea în s. Hîrtop, unde Fiodorov Alexandru a solicitat să se oprească pentru a se spăla de sânge, i-au sustras ultimului telefonul mobil de model „Nokia 1209”, în sumă de 350 lei, pe care Fiodorov Alexandru l-a utilizat în calitate de lanternă și în urma acțiunilor ilicite ale lui Veverița Dmitrii și Stog Ion, părții vătămate Fiodorov Alexandru i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, precum și prejudiciu material în sumă de 830 lei, ce se estimează la 41,5 unități convenționale.

Veverița Dmitrii, este învinuit în aceea că, la 18 octombrie 2015, aproximativ ora 23.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Stog Ion, a.n.1992, locuitor al aceleiași sat, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizînd caracterul acțiunilor sale ilicite, aflîndu-se în cîmp, în preajma s. Hîrtop, r-nul Cimișlia, sub pretextul că Fiodorov Alexandru, a.n.1988, locuitor al aceleiași sat i-ar fi sustras lui un telefon mobil, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care Fiodorov Alexandru a căzut jos și în acel moment, împreună cu Stog Ion i-au sustras în mod deschis din buzunarul din spate a pantalonilor bani în sumă de 480 lei, după ce el aplicîndu-i lovituri cu picioarele în regiunea spatelui și amenințându-l cu aplicarea violenței și în timp ce Stog Ion cu un șiret ce l-a scos de la puloverul lui Fiodorov Alexandru l-a strâns pe ultimul de gât, i-au mai cerut să le dea bani, pentru ce Fiodorov Alexandru fiindu-i frică să nu fie agresat în continuare, a propus să se deplaseze la domiciliul său și în drum spre casa ultimului, lângă o fântână amplasată la circa 50 metri de la intrarea în s. Hîrtop, unde Fiodorov Alexandru a solicitat să se oprească pentru a se spăla de sânge, i-au sustras ultimului telefonul mobil de model „Nokia 1209”, în sumă de 350 lei, pe care Fiodorov Alexandru l-a utilizat în calitate de lanternă și în urma acțiunilor ilicite ale lui Veverița Dmitrii și Stog Ion, părții vătămate Fiodorov Alexandru i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, precum și prejudiciu material în sumă de 830 lei, ce se estimează la 41,5 unități convenționale.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile lui Stog Ion și Veverița Dmitrii au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

3. Neînd de acord cu sentința procurorul a depus apel prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Veverița Dmitrii să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip închis și cu aplicarea amenzii în mărime de 500 u.c., iar Stog Ion să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 u.c. și cu încasarea în mod solidar de la ambii inculpați în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 69 lei.

În motivare cererii partea acuzării a invocat că, instanța de fond a emis o sentință fără a se expune și a da apreciere corectă acțiunilor intenționate ale inculpaților săvârșite asupra părții vătămate Fiodorov Alexandru și anume sustragerea în mod deschis a bunurilor persoanei, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, pronunțând în așa mod o sentință contrară legii.

3.1. Împotriva sentinței a depus apel și avocatul Postu Marin în numele inculpatului Stog Ion, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei sentințe de achitare, pe motivul lipsei elementelor componente de infracțiune.

În motivarea apelului declarat a invocat că, partea acuzării a omis să aducă probe concludente și relevante care să demonstreze vinovăția lui Stog Ion în comiterea infracțiunii imputate, iar acesta urma a fi achitat pe motivul că în fapta sa lipsesc elementele infracțiunii imputate și anume latura subiectivă și latura obiectivă (neexistând o legătură cauzală între fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile patrimoniale efective).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 a fost respins ca nefondat apelul avocatului și admis apelul procurorului, casată sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Veverița Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin.(2) Cod penal, la 6 (șase) ani 6 (șase) luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) u.c., adică 10 000 (zece mii) lei, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis;

Stog Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel rejudecînd cauza a constatat că, *Veverița Dmitrii*, la 18 octombrie 2015, aproximativ ora 23.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Stog Ion, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizînd caracterul acțiunilor sale ilicite, aflîndu-se în cîmp în preajma s. Hîrtop r-nul Cimișlia, sub pretextul că Fiodorov Alexandru i-ar fi sustras lui un telefon mobil, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care Fiodorov Alexandru a căzut jos și în acel moment, împreună cu Stog Ion i-au sustras în mod deschis din buzunarul din spate a pantalonilor bani în sumă de 480 lei, după ce el aplicîndu-i

lovituri cu picioarele în regiunea spatelui și amenințându-l cu aplicarea violenței, în timp ce Stog Ion cu un șiret ce l-a scos de la puloverul lui Fiodorov Alexandru, l-a strâns pe ultimul de gât, i-au mai cerut să le dea bani, pentru ce Fiodorov Alexandru, fiindu-i frică să nu fie agresat în continuare, a propus să se deplaseze la domiciliul său și în drum spre casa ultimului lângă o fântână, amplasată la circa 50 metri de la intrarea în s. Hîrtop, Fiodorov Alexandru a solicitat să se oprească pentru a se spăla de sânge și acolo inculpații i-au sustras ultimului telefonul mobil de model „Nokia 1209”, cu costul de 350 lei, pe care Fiodorov Alexandru l-a utilizat în calitate de lanternă. În urma acțiunilor ilicite ale lui Veverița Dmitrii și Stog Ion, părții vătămate Fiodorov Alexandru i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, precum și prejudiciu material în sumă de 830 lei.

Stog Ion, la 18 octombrie 2015, aproximativ ora 23.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Veverița Dmitrii, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizînd caracterul acțiunilor sale ilicite, aflîndu-se în cîmp în preajma s. Hîrtop r-nul Cimișlia, sub pretextul că Fiodorov Alexandru i-ar fi sustras lui Veverița Dmitrii un telefon mobil, după ce Veverița Dmitrii i-a aplicat lui Fiodorov Alexandru o lovitură cu pumnul în regiunea capului de la care ultimul a căzut jos și în acel moment, împreună cu Veverița Dmitrii i-au sustras în mod deschis din buzunarul din spate a pantalonilor bani în sumă de 480 lei după ce, în timp ce Veverița Dmitrii i-a aplicat lui Fiodorov Alexandru lovituri cu picioarele în regiunea spatelui, el cu un șiret ce l-a scos de la puloverul Fiodorov Alexandru, l-a strâns pe ultimul de gât și amenințându-l cu aplicarea violenței, i-au mai cerut să le dea bani, pentru ce Fiodorov Alexandru fiindu-i frică să nu fie agresat în continuare, a propus să se deplaseze la domiciliul său și în drum spre casa ultimului, lângă o fântână amplasată la circa 50 metri de la intrarea în s. Hîrtop, unde Fiodorov Alexandru a solicitat să se oprească pentru a se spăla de sânge, și acolo inculpații au sustras deschis de la Fiodorov Alexandru telefonul mobil de model „Nokia 1209”, cu costul de 350 lei, pe care Fiodorov Alexandru l-a utilizat în calitate de lanternă. În urma acțiunilor ilicite ale lui Veverița Dmitrii și Stog Ion, părții vătămate Fiodorov Alexandru i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, precum și prejudiciu material în sumă de 830 lei.

Vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal este dovedită prin cumulul de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate și a martorilor;
- plîngerea lui Fiodorov Alexandru din 19.10.2015 (f.d. 4);
- informația înregistrată în R-11 în IP Cimișlia sub nr.3387 din 19 octombrie 2015 (f.d. 6);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 octombrie 2015 (f.d. 7-8, 18-19);
- planșă fotografică din 19.10.2015 (f.d. 9-10, 20-21);

- procesul-verbal de ridicare cu planșă folografică. (f.d. 23-26);
- certificat de cost (f.d. 31);
- caracteristica eliberate de primăria s. Hîrtop pe numele lui Stog Ion (f.d. 65);
- caracteristica eliberată de primăria s. Hîrtop pe numele Veverița Dmitri (f.d. 95);
- raportul de expertiză medico-legală în privința lui Fiodorov Alexandru din care reiese că pe corpul acestuia au fost depistate leziuni corporale sub formă de echimoze și excoriații pe diferite părți ale corpului (f.d. 42).

Astfel, Colegiul penal a constatat că probele cercetate coroborează între ele și demonstrează cu certitudine că Stog Ion și Veverița Dmitrii au comis infracțiunea imputată lor și că acțiunile lor au fost incorect recalificate de către instanța de fond de la art.187 alin.(2), lit. b), e) Cod penal la art.352 alin.(2) Cod penal.

Mai mult ca atât, deși Veverița Dmitrii nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, ultimul nici nu a atacat sentința pronunțată în privința sa, ceea ce denotă că el în mod tacit este de acord cu faptele încriminate.

Instanța de apel a considerat argumentele primei instanțe ca fiind nefondate privind recalificarea acțiunilor inculpaților, or, la interpretarea dată, instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Fiodorov Alexandru, care a declarat la urmărirea penală că banii în sumă de 480 lei el i-a pus în buzunarul din spate a pantalonilor și i-a avut asupra sa când a plecat de acasă împreună cu inculpații, pînă la momentul când a fost agresat fizic, iar când a primit prima lovitură și s-a aplecat pentru a nu fi lovit în continuare în față, a fost controlat prin buzunare, inclusiv și în buzunarul în care se aflau banii menționați. De asemenea, faptul că partea vătămată a avut asupra sa banii, a fost confirmat și de martorul Fiodorova Natalia, care a declarat că a cunoscut cu certitudine despre faptul că soțul său Fiodorov Alexandru avea banii asupra sa când a plecat de acasă, precum și că acesta la întoarcere i-a comunicat despre faptul că banii i-au fost sustrași de Stog Ion și Veverița Dmitrii.

Colegiul penal a constatat că inculpații au sustras bani de la Fiodorov Alexandru în sumă de 480 lei și nu 500 lei, după cum ultimul a declarat în instanța de fond, or, la urmărirea penală dînsul a declarat că i-au fost sustrași 480 lei (f.d. 16-17, vol. I), în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu de asemenea se indică 480 lei și astfel, instanța nu putea să le încrimineze lui Stog Ion și Veverița Dmitrii suma de 500 lei, or, în asemenea caz se depășește învinuirea adusă.

Mai mult ca atât, versiunea înaintată de către inculpați în instanța de fond, precum și concluzia instanței că acțiunile lor au fost îndreptate spre al obliga pe Fiodorov Alexandru de a restitui telefonul sustras, nu a fost confirmată prin careva probe factice, nefiind stabilite circumstanțe ce ar demonstra pretinsa sustragere a telefonului de la Veverița Dmitrii, inclusiv timpul, locul, circumstanțele sustragerii telefonului, prezența unei sesizări a organului de urmărire penală referitor la presupusa sustragere a telefonului. De asemenea, pînă la săvîrșirea acțiunilor sale ilicite Veverița

Dmitrii nu s-a adresat către Fiodorov Alexandru pentru a-i solicita restituirea telefonului presupus sustras.

Colegiul penal a considerat nefondată poziția apărătorului precum că, Stog Ion nu are nici o atribuție la aceste circumstanțe, el nici nu s-a folosit temporar, nici nu a înșușit și nici nu s-a atins de telefonul mobil „Nokia 1209” și nu a avut nici un interes material personal în legătură cu acest bun, deoarece se combate cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus.

De asemenea, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpații au săvârșit sustragerea deschisă a averii părții vătămate Fiodorov Alexandru împreună, în urma înțelegerii prealabile între ei, or, dînșii au acționat organizat, ambii au aplicat violența fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea părții vătămate, aplicînd multiple lovituri. Mai mult ca atît, în timp ce Veverița Dmitrii cerea de la partea vătămată bani și telefonul mobil, inculpatul Stog Ion îl strangula pe Fiodorov Alexandru cu un șiret.

La numirea măsurii de pedeapsă inculpaților, în conformitate cu art. 75 Cod penal, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpaților, Veverița Dmitrii anterior a fost judecat de mai multe ori și pentru infracțiuni similare (f.d. 101, vol. I), circumstanțe atenuante nu s-au constatat, iar circumstanțele agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru comiterea unei infracțiuni similare, recidiva (f.d. 101 vol. 1.), în privința lui Veverița Dmitrii.

Inculpații se caracterizează negativ, nu sunt angajați în cîmpul muncii, iar Veverița Dmitrii anterior fiind condamnat pentru o infracțiune intenționată gravă, a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, ceea ce denotă și faptul că activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru el, astfel, la stabilirea pedepsei, Colegiul penal a luat în considerație prevederile art.34 și art. 82 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa penală aplicată inculpatului urmează a fi de cel puțin două treimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul incriminat.

5. Împotriva deciziei avocatul Bordei Mihai în numele inculpatului Veverița Dmitrii a declarat recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, pe motiv că, instanța de apel a rejudecat cauza în lipsa părții vătămate, încălcînd prevederile art. 419 Cod de procedură penală, iar concluziile sale nu sunt bazate pe probe concrete și concludente prin care s-ar confirma sustragerea banilor și nu a dispariției lor din buzunarul părții vătămate, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

5.1. Nefiind de-acord cu decizia instanței de apel avocatul Postu Marin în numele inculpatului Stog Ion a depus recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului avocatul invocă că:

- din circumstanțele cauzei rezultă că Stog Ion nu s-a folosit și nici nu a înșușit telefonul mobil de model „Nokia 1209” și nu a avut careva interes material în legătură cu acest bun;

- principalele probe care au stat la baza condamnării lui Stog Ion au fost declarațiile părții vătămate și a martorilor, însă instanța de apel a examinat cauza fără a audia partea vătămată și martorii. Mai mult ca atât, instanța nu a dat citire declarațiilor în ședința de judecată cu consemnarea acestora în procesul-verbal conform art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, iar aceste circumstanțe duc la încălcarea art. 6 CEDO;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, care a constatat că *„instanța de apel nu a examinat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, deoarece nu a interogat inculpatul, părțile vătămate și martorii, iar aceste probe au fost puse la baza sentinței de condamnare”*.

6. Asupra recursurilor ordinare a depus referință procurorul prin care s-a expus întru respingerea acestora, deoarece criticile formulate de recurenți nu sunt motive sub aspectul casării hotărîrii recurate, or, reaprecierea probelor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar instanța de apel a examinat cauza în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei Colegiul penal conchide că recursul avocatului Bordei Mihai nu îndeplinește cerințele de conținut, iar recursul avocatului Postu Marin este vădit neîntemeiat și în vederea acestor statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Bordei Mihai în numele inculpatului Veverița Dmitrii.

Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că

soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Postu Marin în numele inculpatului Stog Ion.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal precizează că, avocatul în recursul său invocă ca temei de drept pct. 6), 12), 15) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din

textul recursului se remarcă că autorul solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare și astfel, cerința invocată se întrevede la pct. 8) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la pct. 6 din norma menționată indică de fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, însă fără a-și argumenta motivul invocat.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal.

Referitor la argumentul avocatului precum că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa părții vătămate și a martorilor sau că nu a dat citire declarațiilor acestora în ședința de judecată, Colegiul penal precizează că, partea vătămată nu s-a prezentat la judecarea cauzei fiind citată legal, însă potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 07.06.2016, avocatul M. Postu a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acesteia (f.d. 44, vol. III), mai mult ca atât, careva demersuri din partea avocatului M. Postu privind audierea părții vătămate și a martorilor nu a fost înaintat, iar conform f.d. 46 al aceluiași proces-verbal, instanța de apel a cercetat și verificat declarațiile părții vătămate și a martorilor, iar careva întrebări din partea participanților la proces nu a parvenit și prin urmare, motivul recurentului este neîntemeiat și declarativ.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs sunt identice cu cele indicate în cererea de apel și au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii.

Colegiul apreciază ca nefondată și critica avocatului sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în sensul că la caz nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului, or eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul menționează că, temeiul invocat nu și-a găsit confirmarea în cauza supusă examinării. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond și apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

De asemenea, Colegiul penal constată, că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentelor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a constatat și motivat decizia sa și corect a casat sentința instanței de fond recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal.

Astfel, potrivit doctrinei penale, componența prevăzută în art. 187 Cod penal este una materială, drept consecințe ale infracțiunii de jaf specificate în alin. (1) art. 187 Cod penal pot apărea daunele materiale în proporții esențiale și chiar mici aduse proprietarului. Existența infracțiunii de jaf presupune și stabilirea obligatorie a urmării imediate - prejudiciul material efectiv cauzat ca urmare a realizării acțiunii incriminate și raportul de cauzalitate.

Latura obiectivă a jafului se exprimă printr-o formă de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, iar *latura subiectivă* se manifestă prin vinovăție sub forma intenției directe, deoarece făptuitorul își dădea seama că a săvârșit o infracțiune în prezența victimei sau a altor persoane care percepeau caracterul acțiunilor lui, dar a ignorat această circumstanță.

În acest context, în speță, Colegiul reține prezența în acțiunile lui Stog Ion a laturii subiective și laturii obiective, deoarece el cu intenție directă i-a sustras în mod deschis lui Fiodorov Alexandru din buzunarul pantalonilor bani în sumă de 480 lei, iar ulterior și telefonul mobil în sumă de 350 lei.

Totodată, întru calificarea acțiunilor lui Stog Ion în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal, s-a demonstrat *aplicarea violenței nepericuloase* de către ambii

inculpați față de partea vătămată, care identifică în calitate de obiect secundar relațiile sociale cu privire la sănătatea și integritatea corporală ale persoanei, caz în care jaful denotă forma unei infracțiuni complexe.

Prin *violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei* se înțelege cauzarea unor vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății, care au atras după sine o tulburare gravă a sănătății sau o pierdere stabilă însemnată a capacității de muncă, precum și aplicarea loviturilor sau alte acțiuni violente care au cauzat dureri fizice, dar nu au creat un pericol pentru viața sau sănătatea victimei.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărîrea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpat li s-au dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel și fără comiterea unei careva erori care ar fi afectat soluția.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală invocat de către recurent, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în cazul supus judecării avocatul-recurent își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, argument asupra căruia instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta decizie.

Referitor la erorile invocate prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 15) și 16) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză sau în cazul în care norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, Colegiul concluzionează, că aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-au găsit confirmare la examinare și nu are relevanță în cauza dată, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul apreciază criticile recurentului ca fiind vădit neîntemeiate și nici unul din temeiurile la care se referă autorul nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar servi ca motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, dat fiind că instanța a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat

conform legii cauza penală în privința lui Stog Ion, în fapt și în drept, fapt ce permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016 în cauza penală în privința lui Stog Ion și Veverița Dmitrii, deoarece recursul avocatului Bordei Mihai în numele inculpatului Veverița Dmitri nu îndeplinește cerințele de conținut, iar recursul avocatului Postu Marin în numele inculpatului Stog Ion, este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 octombrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun